

Sygn. akt VI Ka 608/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013r.

sprawy **M. B.**

oskarżonego z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 2 października 2013 r. sygn. akt II K 854/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. B. w pkt I części dyspozytywnej w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowaniem swoim oskarżony naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. VIKa 608/13

UZASADNIENIE

M. B. oskarżony był o to, że w dniu 23 marca 2013 roku w J. przy ul. (...) na terenie parkingu hipermarketu T. działając wspólnie i w porozumieniu z dwiema nieustalonymi mężczyznami oraz ustaloną osobą nieletnią, dokonał pobicia P. Ż. i M. Ż. w ten sposób, że uderzał nieletnich P. Ż. i M. Ż. pięścią po głowie, przewrócił na ziemię i kilkakrotnie kopał po ciele, w wyniku czego P. Ż. i P. Ż. doznali obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonych na okres poniżej dni siedmiu,

to jest o czyn z art. 158 §1 k.k. i art. 157 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.;

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 2 października 2013 r. w sprawie o sygn. IIK 854/13:

I. uznał oskarżonego M. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 158 §1 k.k. i art. 157 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i za to na podstawie art. 158 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierzył mu karę 2 /dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 §2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 /trzy/ lata;

III. na podstawie art. 73 §2 k.k. oddał oskarżonego M. B. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 72 §1 pkt 4 k.k. zobowiązał oskarżonego M. B. do kontynuowania nauki;

V. na podstawie art. 72 §1 pkt 2 k.k. zobowiązał oskarżonego M. B. do niezwłocznego przeproszenia w formie pisemnej pokrzywdzonych P. Ż. i M. Ż.;

VI. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 540 zł plus 124,20 zł VAT tytułem zwrotu kosztów udzielonej obrony z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego M. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia – art. 413 § 2 pkt 1 kpk – polegającą na niedokładnym i wadliwym określeniu przypisanego oskarżonemu czynu z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, poprzez nie zawarcie w jego opisie wskazania, iż uderzając nieletnich P. Ż. i M. Ż. pięścią po głowie, przewracając na ziemię i kilkakrotnie kopiąc po ciele naraził ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub 157 § 1 kk, co stanowi znamię występku z art. 158 § 1 kk.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I części dyspozytywnej, poprzez wskazanie w opisie czynu zabronionego, że oskarżony „naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub 157 § 1 kk”

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, co wynika z treści pisemnych motywów zaskarżonego wyroku. W opisie czynu przypisanego oskarżonemu przez nieuwagę pominął jednak, iż zachowanie oskarżonego narażało pokrzywdzonego na bezpośrednie nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk. Świadczy o tym treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, z którego wynika, że zachowanie oskarżonego narażało pokrzywdzonego na nastąpienie tego rodzaju skutków. W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok należało zmienić uzupełniając opis czynu poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego narażało pokrzywdzonego na bezpośrednie nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk, co też Sąd odwoławczy uczynił zmieniając zaskarżony wyrok w oparciu o przepis art. 437 § 2 kpk.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny należało utrzymać w mocy (art. 437 § 1 kpk).

O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, albowiem nie może on ponosić skutków błędu Sądu.

AP